

fælde i det ovenomhandlede Tidsrum er stæet hende Uret, efterfom hun tilvisse var ligesaa trængende og værdig til Understøttelse dengang som senere". — Andragendet foreslaaes henlagt.

15. Pensioneret Sergeant R. Poulsen ansøger om Pensionsforhøielse, idet han formener, at den Tid af c. 5 Aar, fra 51—56, han har tjent i det flæsvigste Gensdarmeri, burde have været medregnet ved Fastsettelsen af hans Pension, der udgjør 80 Rd. Finantsministeren har ikke været enig med ham deri, og da Udvalget heller ikke kan tiltræde hans Opfattelse, foreslaaer man, at Andragendet henlægges.

16. C. M. Græff, afflediget Premierlieutenant af Reserven, ansøger om Pensionsforhøielse. Han har staaet i Militærtjenesten fra 1836 indtil Januar 1863, de sidste 13 Aar som Officeer. Den Svagelighed, der nødte ham til at søge sin Afsted, hidrørte efter hans Formening fra en, tidligere i Tjenesten tilføiet Vegemsbestadigelse, og han troer sig derfor berettiget til Pension efter § 6 i Lov af 24de Februar 1855. Dette har imidlertid hverken Finantsministeren eller Hof- og Stadsretten villet erkende, og han ansøger derfor nu Rigsdagen om enten at opnaae denne sin formeentlige Ret eller i alt Fald, da han imidlertid gjorde Tjeneste i sidste Krig, at blive pensioneret efter de samme Regler som de ved Krigen Ophør affledigede Officereer. Udvalget har ikke fundet Anledning til at tilraade, at dette Andragende fremmes videre.

17. Afflediget Capitain Wilhelm Vorre andrager om, at Rigsdagen vil forhjælpe ham til istædfor Pension at erholde sin fulde Gage, indtil en ny Hærorganisation er traadt i Kraft og derefter Ventepenge i 5 Aar, hvortil han i Henhold til Lov af 29de Marts 1852 § 2 troer sig berettiget. Andrageren var indtil Krigen 1848—50 Underofficeer, blev da udnævnt til Officeer i Krigsreserven og avancerede til Capitain i Juni 1864, hvorefter han under 7de December s. A. affledigedes med Pension efter de almindelige Regler, dog at

der tillodes ham at staae til Disposition med fuld Gage, indtil Spørgsmaalet om Udstedelsen af en Reductionslov var endelig afgjort. Han anfører, at han til Finantsministeriet har indgivet et lignende, med Krigsministeriets Anbefaling forsynet Andragende, men faaet et afslaaende Svar. Udvalget kan ikke tilraade at fremme dette Andragende videre.

18. Fyrrethve Telegraphister andrage om Pensionsforhøielse. Da Folkethinget har vedtaget et af Finantsministeren stillet Forslag i denne Retning til Finantslovens 3die Behandling, gjør Udvalget ingen Indstilling om dette Andragende.

19. Afflediget Capitain Pio ansøger om Pensionsforhøielse og Erstatning for formeentlig Forurettelse. Han anfører, at dersom han, der „formedelt Svagelighed“ affledigedes den 12te Marts 1842 med en Pension af 284 Rd., var bleven behandlet som alle de øvrige med ham ligestillede Officereer, der fik deres Afsted i Anledning af Hærorbning 1842, da vilde han være afaaet 3 Maanedes senere med en aarlig Pension af 417 Rd. Efter forgjæves at have søgt Ansættelse i Hæren 1848 som Officeer, indtraadte han i Sergeants Nummer som Frivillig, men avancerede til Capitain og Compagnicommandeur. I sidste Krig gjorde han Tjeneste som Etapecommandeur paa Strid. Hans ovennævnte Pension forsøgedes med et Tillæg af 40 Rd. i 1856, og ved Lov af 24de Februar 1858 endvidere med 90 Rd., saa at den udgjør 414 Rd. aarlig. Andrageren formener imidlertid, at han endnu har Arav paa 43 Rd. aarlig, idet han gaaer ud fra, at Tillægget i 1856 er ham tilstaaet paa Grund af hans Tjeneste i Krigen, ligesom han ogsaa forventer en passende Erstatning for de Tab, han angiver at have lidt, deels ved den omhandlede ugunstige Beregning af hans Pension, deels derved, at Løfter, som skulde være ham givne af Krigsministeriet, ikke ere blevne opfyldte, hvilke Tab han anslaaer til 3,840 Rd.

Udvalgets Fleertal er af den Anskuelse, at der, ved den ovennævnte Lov om Pensionsforhøielse for Andrageren, er gjort Alt, hvad han med Villighed kan forlange, og fore-